

jen v případě, že chybějící údaje nebo údaje v něm uvedené nepřesně, nesrozumitelně nebo neurčitě lze doplnit nebo nahradit postupem podle § 261a odst. 2 a 3 OSŘ. Při zkoumání materiální vykonatelnosti rozhodnutí vychází soud z obsahu rozhodnutí, především z jeho výroku, případně i z odůvodnění, avšak pouze za účelem výkladu výroku, tedy k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti; výrok titulu nelze jakkoli doplňovat či opravovat.

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 21. septembra 2005, sp. zn. 20 Cdo 1258/2005)

▣ Vady označenia účastníkov konania v exekučnom titule

§ 37, § 41 EP

Případné vady v označení účastníků řízení v rozhodnutí, o jehož výkon jde, nejsou na újmu jeho vykonatelnosti, je-li z něj možné bez pochybností dovodit, komu bylo přiznáno právo nebo uložena povinnost (srov. rozhodnutí, sp. zn. 20 Cdo 1020/99).

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 21. septembra 2005, sp. zn. 20 Cdo 2045/2004)

▣ Výkon uznesenia rozhodcu o zastavení rozhodcovského konania, ktorým bolo uložené strane sporu zaplatiť rozhodcovi (oprávnenému) odmenu

§ 41, § 44 EP; zákon o rozhodcovskom konaní

Usnesení o zastavení rozhodčího řízení (§ 23 zákona č. 216/1994 Sb.), jímž bylo uloženo straně sporu (povinné) zaplatit rozhodci (oprávněnému) odměnu, je exekučním titulem.

Zákon č. 216/1994 Sb. nebo jiný obecně závazný právní předpis nezakazuje o takovém vedlejších (nemeritorním) plnění rozhodčím nálezem nebo usnesením rozhodnout; obsahem rozhodčí smlouvy, popřípadě zvláštní dohody totiž může být nejen ujednání o postupu při vedení řízení (pozri § 19 odst. 1 cit. zákona), ale i úprava jiných otázek, například výše a způsobu určení odměny a nákladů rozhodčího řízení.

Soudu nepřisluší při nařizování exekuce (výkonu rozhodnutí) přezkoumávat věcnou správnost vykonávaného titulu; ta zahrnuje i otázku právní dovolenosti uložení povinnosti k zaplacení odměny, jejíž základ tkví v obsahu dohody smluvních stran (srov. rozhodnutí, sp. zn. 20 Cdo 2668/2004).

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 22. septembra 2005, sp. zn. 20 Cdo 168/2005)

📄 Výkon európskeho exekučného titulu podľa nariadenia ES č. 805/2004

§ 41, § 44 EP

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze 21. dubna 2004, ktorým se zavádza evropský exekučný titul pro nesporné nároky, je možné použiť na tituly vydané po 21. lednu 2005 s tím, že o vydání potvrzení o evropském exekučním titulu je možné žádat až po 21. říjnu 2005, tedy po datu vstupu tohoto nařízení v účinnost.

Jako evropský exekuční titul tedy může být potvrzen takový titul, který byl vydán po 21. lednu 2005, přičemž o vydání potvrzení o evropském exekučním titulu je možné žádat až po 21. říjnu 2005, tedy po datu vstupu nařízení v účinnost.

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 22. októbra 2009, sp. zn. 20 Cdo 4758/2007)

📄 Právo autonómne posúdiť vykonateľnosť iných ako súdnych exekučných titulov exekučným súdom

§ 41, § 44, § 51, § 59 EP

Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor, že exekútor ani exekučný súd nie sú bezvýhradne viazaní doložkou vykonateľnosti, ktorou sú opatrené rozhodnutia iných orgánov, a posudzujú otázku vykonateľnosti takýchto rozhodnutí samostatne. Pri rozhodovaní o ďalšom osude exekúcie má exekučný súd zákonom ustanovenú možnosť (§ 51 a 59 EP) požiadať orgán, ktorý takéto rozhodnutie vydal, o vyjadrenie, ktorého obsah bude môcť byť právne relevantný na ďalší postup exekučného súdu. Takéto vyjadrenie môže objasniť porušenie procesných noriem (napr. o doručovaní do vlastných rúk), ktoré sa použili pri vydaní a správoplatňovaní rozhodnutia a mali vplyv na jeho vykonateľnosť.

(nález Ústavného súdu SR z 9. decembra 2009, sp. zn. I. ÚS 203/09)

Z odôvodnenia:

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú

Exekučný titul a námietka rozporu s dobrými mravmi

§ 41, § 44 EP; § 3 ods. 1 OZ

I v řízení o zastavení výkonu rozhodnutí platí, že námietka promlčení může být výrazem výkonu práva v rozporu s dobrými mravmi (§ 3 odst. 1 obč. zák.) (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31. januára 2012, sp. zn. 20 Cdo 595/2010, R 60/2012)

Rovnocennosť exekučných titulov

§ 41, § 44 EP

Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, je exekučný súd povinný nakladať s takýmto rozsudkom takisto ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní.

Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu nevykonateľného „rozhodnutia“, majúceho účinky paaktu.

Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je irelevantná.

(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. februára 2012, sp. zn. 3 Cdo 122/2011)

Z odôvodnenia:

Rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov na poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd, okrem iného, zaoberá tým,

2. ZAČATIE EXEKUČNÉHO KONANIA (§ 36)

- ▣ Právomoc súdu členského štátu EÚ vo veciach výkonu rozhodnutia

§ 36, § 44 EP

Právomoc súdu členského štátu Evropského spoločenství ve věci výkonu rozhodnutí je dána místem skutečného výkonu rozhodnutí podle způsobu jeho provedení; výkon má být proveden tam, kde je s ohledem na konkrétní okolnosti reálně dosaženo účelu výkonu (t. j. požadované plnění skutečně vymoci), tedy kde povinný má (může mít) postižitelný majetek, z něhož může být uspokojena pohledávka oprávněného (článek 22 bod 5 nařízení Rady ES č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech).

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31. augusta 2006, sp. zn. 25 Nd 55/2006, Rc 43/2007)

- ▣ Preukázanie prechodu vymáhanej pohľadávky pri privatizácii štátneho podniku

§ 36, § 37 EP

I. Označil-li oprávněný v návrhu na nařízení exekuce jako osobu povinnou jiného než žalovaného z exekučního titulu, je jeho procesní povinností tvrdit a prokázat skutečnosti, které jsou pro posouzení věcné legitimace povinné rozhodné. Průkaz přechodu (převodu) vymáhané pohledávky v souvislosti s privatizací majetku státního podniku na nabyvatele tak zatěžuje oprávněného. I když povinná (Česká republika jako právní nástupkyně Fondu národního majetku České republiky) v posuzovaném řízení namítala, že majetek státního podniku přešel privatizací na jiné subjekty, povinnost přechod (převod) pohledávky doložit nemá.

Není pochyb o tom, že přechod práv a závazků na nabyvatele vlastnického práva k privatizovanému majetku podle § 15 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb. vyplývá přímo z právního předpisu. Současně platí, že Fond národního majetku České republiky (dočasně) disponoval těmi závazky, které na něj přešly rozhodnutím zakladatele o zrušení podniku, a jen tyto závazky přecházely

☞ Plynutie premlčacej doby a podanie návrhu na nariadenie exekúcie

§ 36 EP

Z ustanovení § 35 odst. 6 EŘ a § 112 OZ vyplývá, že i podáním návrhu na nařízení exekuce dochází ke stavení promlčecí lhůty, pokračuje-li účastník řádně v zahájeném řízení.

V řízení přitom účastník řádně pokračuje tehdy, nebrání-li svými procesními úkony náležitému průběhu řízení. Jestliže oprávněný podal návrh na nařízení exekuce, přičemž samotné provedení exekuce zajišťuje soudní exekutor, nelze případnou nečinnost soudního exekutora spojovat s bráněním oprávněného v řádném pokračování v řízení.

(uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 23. augusta 2011, sp. zn. 20 Cdo 4914/2010)

☞ Dohoda oprávněného s povinným o nevymáhaní práva plynúceho z exekučného titulu po určitú dobu

§ 36, § 37 EP

V případě, kdy povinný povinnost uloženou exekučním titulem dobrovolně nesplní, je (jen) na oprávněném, zda návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) podá a kdy tak eventuálně učiní; uzavře-li však oprávněný s povinným dohodu, již se zavázal, že své právo vyplývající pro něj z exekučního titulu nebude buď po určité době, nebo trvale vymáhat výkonem rozhodnutí (exekucí), případně, že se takového práva vzdává, eventuálně uzavře s povinným dohodu o změně splatnosti (pohledávky) stanovené původním titulem, je oprávněný takovou dohodou vázán a je povinen jednat v souladu s jejím obsahem. Podal-li by návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) v rozporu s ujednáním obsaženým v takové dohodě, byl by výkon rozhodnutí (exekuce) nepřipustný (nepřipustná), což je důvodem pro jeho (její) zastavení podle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.

Proto i dohoda oprávněného s povinným, ať již byla uzavřena před vydáním či po vydání exekučního titulu, již se oprávněný zavázal před podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) tento svůj záměr povinnému („prokazatelně“) oznámit a projednat s ním důvody tohto svého záměru, kterou (by) oprávněný porušil, představuje rušivou okolnost při provádění výkonu rozhodnutí (exekuce), pro niž je výkon rozhodnutí (exekuce) nepřipustný (nepřipustná), a je proto dán jiný důvod [t. j. oproti důvodům